

сконалення та доопрацювання, що, сподіваємось, буде зроблено найближчим часом.

1. Податковий кодекс України: закон України від 02.12.2010 р. № 2755-17. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звернення: 20.04.2018).
2. Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців: закон України від 15.05.2003 р. № 755-IV. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/755-15> (дата звернення: 20.04.2018).
3. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення процедури державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичних осіб-підприємців за заявницьким принципом: закон України від 13.05.2014 р. №1258-VII URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1258-18> (дата звернення: 20.04.2018)
4. Про порядок припинення підприємницької діяльності та незалежної професійної діяльності особами, які переселилися з тимчасово окупованої території, за їх рішенням: постанова Кабінету Міністрів України від 16 жовтня 2014 р. № 541. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/541-2014-п> (дата звернення: 20.04.2018).
5. Роз'яснення Міністерства доходів і зборів України від 10 липня 2014 року «Основні зміни у порядку проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичних осіб-підприємців» URL: <http://www.profiwins.com.ua/uk/letters-and-orders/gna/4871-1007.html> (дата звернення: 20.04.2018).
6. Державна реєстрація припинення юридичної особи. URL: https://vuzlit.ru/1371739/derzhavna_reyestratsiya_pripinennya_yuridichnoyi_osobi (дата звернення: 20.04.2018).
7. Документи, що подаються для внесення до Єдиного державного реєстру запису про рішення засновників щодо припинення юридичної особи. URL: http://radekhivreestr.at.ua/news/dokumenty_shho_podajutsja_dlja_vnesennja_do_edinogo_derzhavnogo_reestru_zapisu_pro_rishennja_zasnovnikiv_uchasnik/2015-01-16-68 (дата звернення: 20.04.2018).

Бобик Марина Василівна
курсант Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ТАКТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ОДНОЧАСНОГО ДОПИТУ ДВОХ ЧИ БІЛЬШЕ ВЖЕ ДОПИТАНИХ ОСІБ

За своєю особливістю допит - дія багатопланова, яка має криміналістичний, процесуальний, психологічний, організаційний та етичний аспект. Вміле його проведення потребує не тільки знання законів, психології допитуваного, а й творчого їх застосування. Для отримання більш детальної інформації, до кожного допитуваного необхідно знаходити індивідуальний підхід і враховувати конкретні особливості даної людини.

Допит двох чи більше вже допитаних осіб є особливим різновидом допиту, якому притаманні, окрім загальних, спеціальні завдання, особлива організація і тактика. Проведення одночасного допиту двох чи більше вже до-

питаних осіб регламентується ч. 9 ст. 224 Кримінального процесуального кодексу України. Одночасний допит двох чи більше вже допитаних осіб - це слідча (розшукова) дія, що полягає у допиті по черзі в присутності один одного двох чи більше вже допитаних за єдиними обставинами кримінального провадження осіб з числа свідків, потерпілих, підозрюваних, аналізі й безперервному порівнянню (співставленню) показань для з'ясування причин розбіжностей у них та спрямована на перевірку отриманих доказів у конкретному кримінальному провадженні[1].

Допит може виступати як самостійна процесуальна дія, яка є засобом збирання та перевірки вже раніше отриманих свідчень, які в подальшому будуть слугувати як доказ в кримінальному провадженні.

Допит двох раніше допитаних осіб є найбільш розповсюдженою та ефективною слідчою дією, за допомогою якої збирається інформація про кримінальне правопорушення і злочинну діяльність певних осіб[4].

Тактичну основу спілкування на одночасному допиті утворюють пізнавальні прийоми: розповідь, розпитування, міміка і жести, а також логічні прийоми порівняння і зіставлення. Особливість спілкування полягає в тому, що воно розвивається одночасно між декількома особами[5]

Залежно від комунікативної ситуації розрізняють допит в конфліктній (із суворим і не суворими суперництвом) і безконфліктній ситуації. З цієї точки зору всіх допитуваних незалежно від їх процесуального становища умовно можна розділити на три основні категорії осіб: а) зацікавлених у позитивних результатах розслідування і внаслідок цього надають своїми показаннями допомогу правоохоронним органам; б) тих, які байдуже ставляться до діяльності правоохоронних органів, до самої можливості давати показання; в) незацікавлених в тому, щоб злочин було розкрито, і внаслідок цього активно протидіють зусиллям правоохоронних органів[2].

Досить важливу роль відіграє розташування допитуваних. Просторові форми спілкування залежать від характеру відносин, поведінки особи і тактичного задуму під час допиту.

Об'єктивно просторова зона спілкування слідчого з будь-яким відвідувачем задається обстановкою кабінету, в якому проходить допит. Однак зустрічаються різні варіанти, в яких в тій чи іншій мірі проявляються закономірності сприймання людьми один одного з урахуванням характеру діалогу: від підкреслено формалізованого до психологічно зближеного. У будь-якому варіанті розташування слідчий зберігає за собою статусно-домінуюче становище, ініціативу зміни просторової організації спілкування, пов'язуючи її зі своїм тактичним задумом [2].

Слідчий повинен врахувати можливість розвитку неприязних стосунків між допитуваними й виключити (з урахуванням розміру кабінету, наявності в ньому відповідних меблів, сторонніх предметів) можливість контакту між учасниками одночасного допиту. Разом з тим, сторони, що повідомляють су-

перечливу інформацію, під час допиту повинні знаходитися навпроти один одного: задля зорового контакту та застосування засобів тактико-психологічного впливу. Оснащеність кімнати апаратурою відео та звукозапису буде сприяти спостереженню за допитуваними, запобіганню змови між ними й подальшому аналізу отриманих результатів слідчої (розшукової) дії. Добре організований одночасний допит двох чи більше вже допитаних осіб в даній ситуації повинен проводитися активно, наступально, в максимально короткий проміжок часу, а керуючий вплив має бути спрямований на вирішення тактичних завдань[3].

Саме тому одночасний допит двох чи більше вже допитаних осіб посідає одне з ключових місць серед засобів усунення протидії розслідуванню у формі давання неправдивих показань й суперечностей у показаннях раніше допитаних осіб, що виникли внаслідок надання неправдивої інформації, або помилок у сприйнятті та розумінні подій допитаною особою[1].

З усього вище викладеного можна зробити висновок, що основною метою одночасного допиту двох чи більше вже допитаних осіб є процесом порівняння показань допитуваних, що одночасно допитуються з негайним використанням слідчим результатів такого порівняння для усунення протиріч в інформації, що виходить з цих джерел.

1.[Електронний ресурс] - Режим доступу:
http://pidruchniki.com/2015060965346/pravo/taktika_odnochasnogo_dopitu_dvoh_bilshe_vzhe_dopitanih_osib

2.[Електронний ресурс] - Режим доступу:
https://studme.com.ua/153412205391/psihologiya/psihologicheskie_osobennosti_doprosa.htm

3. [Електронний ресурс] - Режим доступу:
http://pidruchniki.com/2015060965348/pravo/pidgotovka_provedennya_odnochasnogo_dopitu_dvoh_bilshe_vzhe_dopitanih_osib

4. Чаплинська Ю. А., Одночасний допит двох раніше допитаних осіб (організаційний аспект) [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdduvs_2013_1_78

5.Салтевський М.В. криміналістика (у сучасному викладі): Підручник. – К. : Кондор, 2008.- 370с.